

A negyvenedik vers rejtett története – Hetes szám

Tizenegy és huszonkettő

Jeff Pippenger

2026-04-04

Dániel könyve tizenegyedik fejezetének tizenhatodik és huszonkettedik verse egyaránt összhangban áll a hamarosan eljövendő vasárnapi törvénnyel. A tizedik vers 1989-ben bekövetkezett teljesedése a 2014-es ukrajnai háborúhoz vezetett, miként azt a raffiai csata mint a tizenegyedik vers Kr. e. 217-ben történt beteljesedése szemlélteti. A tizenegyedik verstől a tizenhatodik versig terjedő szakasz egyúttal a tizenegyedik verstől a huszonkettedik versig terjedő szakasz is; ezért a negyvenedik vers rejtett történelme, amint azt a tizenegyedikről a tizenhatodik versig terjedő versek ábrázolják, ugyanúgy a tizenegyedikről a huszonkettedik versig terjedő szakasz történelmeként is megjelenik. A negyvenedik vers rejtett történelmét a tizenegyedikről a huszonkettedik versig terjedő versek ábrázolják.

Tizenegyedik–huszonkettedik fejezet

Az a rejtett történelem a Teremtés könyve, Máté, a Jelenések könyve és Jézus élete tizenegyedikől huszonkettedikig terjedő fejezeteiben is megjelenik. A „tizenegyedikől huszonkettedikig” terjedő fejezetek e négy tanúja összhangban áll a rejtett történelemmel, mert a rejtett történelem Dániel 11-ben a tizenegyedikől a huszonkettedikig terjedő versek. A négy tanú közepe mindig a szövetség jelét azonosítja, kezdve a halál szövetségével, amelyet Nimród képvisel a Teremtés könyvének tizenegyedik fejezetében, és végződve Róma paráznájával a Jelenések könyvének tizenhetedik fejezetében.

Tizenhét

Máté kivételével a négy tanú a tizenhetedik fejezetet az általuk szemléltetett időszak középpontjaként azonosítja. A tizenhét szám háromszor fordul elő abban a három, kétszázötven éves proféciában is, amelyek Kr. e. 457-ben, 64-ben és 1776-ban kezdődtek. E vonalak közül kettő (az első és az utolsó) egy középpontot jelöl meg, amikor a Kr. e. 457-ben kezdődő első vonal Kr. e. 207-ben ért véget, az 1776-ban kezdődő utolsó vonal pedig 2026-ban ér véget. Kr. e. 207 a raphiai és a paniumi csaták között volt, 2026 pedig az Egyesült Államok utolsó elnökének hivatali ciklusa felének ideje.

A három kétszázötven éves vonalon belül Ptolemaiosz tizenhét évig uralkodott. Néró vonalában tizenhét év van 313 és 330 között, és tizenhét év telt el a Kr. e. 217-ben vívott raffiai csata és a Kr. e. 200-ban vívott paniumi csata között. A tizenegyedik fejezettől a huszonkettedikig terjedő fejezetek négy tanúja közül három a maga pontos középpontját a tizenhetedik fejezetként jelöli meg. Ezért a negyvenedik vers rejtett történelmét ugyanazon fejezet tizenegyedik–huszonkettedik versei ábrázolják, és a tizenegyedik–huszonkettedik fejezetek négy tanúja ezekkel az egészen

azonos versekkel áll összhangban. A három 250 éves prófécia mindegyikének beteljesedése ugyanazzal a történelemmel esik egybe. A középpont hangsúlyt kap mint útjelző, és különösképpen Isten népe szövetségének és pecsétjének jelképeként van azonosítva.

Dániel tizenkettedik fejezete

Dániel könyve tizenkettedik fejezetének hetedik, tizenegyedik és tizenkettedik verse azonosítja a száznegyvennégyezer lepecsételésének végső időszakát. A hetedik vers 2023. december 31-ét, a tizenkettedik vers pedig 2020. július 18-át azonosítja. A hetedik versben szereplő szétszórás, amely 2023. december 31-én ért véget, s amely 2020. július 18-án kezdődött, a Dániel 12-ben található prófétai idő három versének alfájában és ómegájában lett szemléltetve. Az 1290 év középső verse az 1989-től a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvényig terjedő történelmet mint 30-at azonosítja, majd az 1260-at az emberi kegyelemidő lezárulásáig. A harminc év, amely a száznegyvennégyezer papságának korát jelképezi, és az 1260 év, amely a Jelenések 13 szimbolikus negyvenkét hónapját előképezi.

A 30-at tizenkétszázhatvan évvel követő kettős prófécia Ábrahám és Pál 400, illetve 430 éves kettős szövetségi próféciájának jelképe. A Dániel tizenkettedik fejezetében található három időről szóló vers középpontja a tizenharmadik betű lázadását jelképezi, miközben hangsúlyozza a száznegyvennégyezer szövetségét és elpecsételését is. E három vers összhangban áll a rejtett történelemmel is, és újabb tanúbizonyságát adja annak a hangsúlynak, hogy a középpont a szövetség jelképe.

Tavaszi és őszi

Mindezen vonalakkal együtt magában kell foglalnunk a 3Mózes huszonharmadik fejezetében található tavaszi és őszi ünnepek három tanúját, a kereszt történetében a pünkösti időszakkal összhangba állítva és egyesítve. Ott a fejezet a huszonhárom, amely Krisztus engesztelő munkájának jelképe. A fejezet negyvennégy versből áll, ami jelképesen 1844. október 22-ét ábrázolja. Október 22. október 22. napját jelenti, az első nappal kezdődően és a huszonkettedik nappal végződően, ezáltal a héber ábécé hiteles jegyeit hordozva. Október, mint a tizedik hónap, a huszonkettedik nappal megszorozva 220-at ad.

A héber naptárban a hetedik hónap tizedik napja volt az engesztelés napja, és a tízszer hét hetven, a kegyelmi próbaidő jelképe. A kétezer-háromszáz év 1844-ben ért véget, amikor a harmadik angyal megérkezett, amint azt az időszakot megindító harmadik rendelet előképezte. A kétezer-háromszáz nap kezdetén hetven hét volt kiszabva kegyelmi próbaidőként az akkori ősi, szó szerinti Izráel számára, és e napok végén a modern lelki Izráel kegyelmi próbaidejét a hetedik hónap tizedik napja jelképezte, amely a hetvennek felel meg. 1844. október 22. előképezi a hamarosan bekövetkező vasárnap-törvényt, és ott ér véget a kegyelmi próbaidő jelképes hetven éve a Hetednap Adventizmus számára, miként a zsidók számára is akkor, amikor Istvánt megkövezték.

1844 egy olyan időszakot jelképez, amikor két angyal érkezett meg: a második az első csalódáskor, a harmadik pedig a nagy csalódáskor. A „44” kettős üzenetet jelképez, amint azt Dániel tizenegyedik fejezetének negyvennegyedik verse is ábrázolja a keletről és északról érkező

híradásokkal. A Leviticus huszonharmadik fejezete negyvennégy versből áll, amelyek a szent ünnepeket tavaszi és őszi ünnepekre osztják. Ez a negyvennégy vers kettős üzenetet jelképez. A két évszakot egyenként huszonkét vers képviseli, így mind a tavaszi, mind az őszi ünnepek a héber naptár huszonkét betűjét jelképezik. Amikor e huszonkét versből álló két tanú a pünkösdi időszakkal együtt egyesül, három lépésből álló keretet alkotnak.

Az első lépés egy három részből álló útjelző, amelyet öt nap követ, miként a három útjelző közül az utolsó is. A középső útjelző a Krisztus által, színről színre adott harmincnapos oktatás azok számára, akiket papokká kennek fel a diadalmas egyházban való szolgálatra. A Leviticus huszonhárom a negyvenedik vers rejtett történetéhez igazodik.

Felezőpontok

A Genézis tizenegyedik fejezetétől a huszonkettedik fejezetéig terjedő szakasz középpontja a tizenhetedik fejezet, ahol Ábrahám háromlépcsős szövetségének második lépcsője és a körülmetélkedés jele rendeltetett el. A tizenegyedik fejezettől a huszonkettedikig terjedő összes versnek mértani középpontja a Genézis 17:22:

De szövetségemet Izsákkal állítom fel, akit Sára e jövő esztendőnek ugyanebben az idejében szül majd neked. És bevégezte a vele való beszédet, és Isten felment Ábrahámától. 1Mózes 17:22.

Isten az első versben kezdett szólni Ábrahámhoz, és a huszonkettedik versben fejezte be beszédét; így a körülmetélkedés szövetségéről szóló teljes párbeszéd a héber ábécé huszonkét betűjének prófétai összefüggésébe helyeztetett, miközben a huszonkét vers témája a körülmetélkedés szertartása volt, amelyet a nyolcadik napon kellett végrehajtani. A Teremtés könyve e szakaszának középpontja vagy felezőpontja Isten szövetségi kapcsolata a száznegyvennégyezerrel, amint azt Ábrahám körülmetélkedési szövetsége jelképezi. A Teremtés könyve tizenegyedtől huszonkettőig terjedő fejezatláncolatának felezőpontja a tizenhetedik fejezet, és a fejezet abszolút felezőpontja a huszonkettedik vers, ahol Isten befejezi a szövetségről szóló beszédét Ábrahámval; így a felezőpont a huszonkét betűből álló héber ábécé összefüggésébe kerül. E huszonkét vers felezőpontja pedig természetesen a tizenegyedik vers.

És körülmetéletek előbőrötök húsát; és ez lesz a szövetség jele közötttem és közöttetek. 1Mózes 17:11.

A Bibliában a tizenegyedikről a huszonkettedikig terjedő fejezetek négy szakaszának középpontjai három verset foglalnak magukban, hogy a középpont gondolata teljessé váljék.

Ez az én szövetségem, amelyet meg kell tartanotok közötttem és köztetek, valamint a te utánad való magod között: minden férfigyermek körülmetéltessék közöttetek. Körül kell metélnetek előbőrötök testét; és ez a szövetség jegye lesz közötttem és köztetek. Nyolcnapos korában körülmetéltessék közöttetek minden férfigyermek nemzedékeiteken át, akár a háznál született, akár pénzen vásárolt idegentől való, aki nem a te magodból való. 1Mózes 17:10–12.

A jegy egy jel, amely egy zászlót képvisel. Az igerész a zászlóról szól, akik a száznegyvennégyezer. A fiúgyermeket nyolcnapos korában kellett körülmetélni, miként Noé szövetsége is a bárkában levő nyolc lélekkel kötött; így a nyolcas szám arra szolgál, hogy a nóéi szövetséget összekapcsolja az ábrahámi szövetséggel. Filadelfiaiaknak kell lenniük, mert körül kell metélniük, amit Pál a test megfeszítésének jelképével azonosít. Amikor a test megfeszítettetik, Krisztus istensége van belül, és ez az egyesülés a zászló; mert amint White nőtestvér kijelenti: „When Christ character is perfectly reproduced in His children, He will return for them.”

„Az emberi természet romlott, és méltán ítéltetik el a szent Isten által. De a megtérő bűnös számára gondoskodás történt, hogy Isten egyszülött Fiának engesztelésébe vetett hit által elnyerhesse bűneinek bocsánatát, megigazulást nyerjen, befogadtassék a mennyei családba, és Isten országának örökösévé legyen. A jellem átalakulását a Szentlélek munkálja, aki az emberi eszközön munkálkodik, és vágyának, valamint az e mű véghezviteléhez adott beleegyezésének megfelelően új természetet plántál belé. Isten képmása helyreáll a lélekben, és napról napra kegyelem által megerősítettetik és megújítottatik, s képessé tétetik arra, hogy egyre tökéletesebben tükrözze Krisztus jellemét igazságban és valóságos szentségben.”

„Az olaj, amelyre oly nagy szükségük van azoknak, akiket a balga szüzek jelképeznek, nem olyasvalami, amit kívülről kellene rájuk tenni. Az igazságot a lélek szentélyébe kell bevenniük, hogy az megtisztítsa, finomítsa és megszentelje őket. Nem elméletre van szükségük, hanem a Biblia szent tanításaira, amelyek nem bizonytalan, egymástól elszakított tantételek, hanem élő igazságok, amelyek örökkévaló érdekeket foglalnak magukban, s amelyek Krisztusban összpontosulnak. Őbenne van meg az isteni igazság teljes rendszere. A lélek üdvössége, a Krisztusba vetett hit által, az igazság alapja és oszlopa. Akik Krisztusban igaz hitet gyakorolnak, azt jellemük szentsége, Isten törvénye iránti engedelmességük által nyilvánítják ki. Felismerik, hogy az igazság, amint Jézusban van, az égig ér, és átfogja az örökkévalóságot. Megértik, hogy a keresztény jellemnek Krisztus jellemét kell tükröznie, és kegyelemmel és igazsággal teljesnek kell lennie. Nekik adatik a kegyelem olaja, amely soha ki nem alvó világosságot táplál. A Szentlélek a hívő szívében teljessé teszi őt Krisztusban. Nem határozott bizonyítéka annak, hogy valamely férfi vagy nő keresztény, ha heves érzelmeket mutat, amikor felkavaró körülmények közé kerül. Aki krisztusi, annak lelkében mély, határozott, állhatatos elem van, ugyanakkor érzi saját gyengeségét is, és az ördög nem téveszti meg, nem vezeti félre, és nem készteti arra, hogy önmagában bízzék. Ismeri Isten ígétjét, és tudja, hogy csak akkor van biztonságban, ha kezét Jézus Krisztus kezébe helyezi, és erősen ragaszkodik hozzá.

„A jellem válság idején nyilatkozik meg. Amikor az éjfélel órán felhangzott az ünnepélyes szózat: „Ímé, jó a vőlegény; menjetek ki elébe”, az alvó szüzek felriadtak álmukból, és nyilvánvalóvá lett, kik készültek fel az eseményre. Mindkét felet váratlanul érte, de az egyik felkészült volt a szükség idejére, a másíkról pedig kiderült, hogy készületlen. A jellemet a körülmények tárják fel. A rendkívüli helyzetek hozzák felszínre a jellem valódi minőségét. Valamely hirtelen és előre nem látott csapás, gyász vagy válság, valamely váratlan betegség vagy gyötrellem, valami, ami a lelket szemtől szembe állítja a halállal, feltárja a jellem valódi benső tartalmát. Nyilvánvalóvá lesz, van-e valódi hit Isten Ígétjének ígéreteiben, vagy nincs. Nyilvánvalóvá lesz, vajon a lelket a kegyelem tartja-e fenn, van-e olaj az edényben a lámpással együtt.”

„A megpróbáltatás ideje mindenkire eljön. Miként viseljük magunkat Isten próbája és megvizsgálása alatt? Kialszanak-e lámpásaink? vagy továbbra is égve tartjuk azokat? Fel vagyunk-e készítve minden rendkívüli helyzetre azáltal, hogy kapcsolatban állunk Ővele, aki teljes kegyelemmel és igazsággal? Az öt bölcs szűz nem ruházhatta át jellemét az öt balga szűzre. A jellemet nekünk mint egyéneknek kell kialakítanunk. Nem vihető át másra, még akkor sem, ha birtokosa kész volna meghozni e áldozatot. Sok mindent tehetünk egymásért, amíg az irgalom még időzik. Krisztus jellemét képviselhetjük. Hűséges intéseket adhatunk a tévelygőknek. Feddhetünk, megdorgálhatunk teljes béketűréssel és tanítással, a Szent Írás tanításait a szívhez szólóvá téve. Őszinte együttérzést tanúsíthatunk. Imádkozhatunk egymással és egymásért. Körültekintő életet élve, szent beszédet folytatva példát adhatunk arra, milyennek kell lennie a kereszténynek; de senki sem adhatja át a másiknak a maga jellemének mintáját. Jól fontoljuk meg azt a tényt, hogy nem csoportosan, hanem egyénenként kell üdvözlünk. Aszerint ítéltetünk meg, milyen jellemet formáltunk. Veszedelemes dolog elhanyagolni a lélek felkészítését az örökkévalóságra, és a halálos ágyig halogatni a megbékélést Istennel. Mindennapi életünk cselekedetei, az a lelkiület, amelyet tanúsítunk, ezek által döntjük el örök sorsunkat. Aki hű a legkisebben, a sokon is hű az. Ha Krisztust tettük mintaképünké, ha úgy jártunk és munkálkodtunk, amint Ő saját életében példát adott nekünk, képesek leszünk szembenézni a komoly meglepetésekkel, amelyek tapasztalataink során ránk törnek, és szívünkéből mondani: »Ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied.«”

„A kegyelmi próba idején, abban az időben, amelyben most élünk, nyugodtan kell szemlélnünk az üdvösség feltételeit, és Isten Igéjében lefektetett feltételek szerint kell élnünk. Óráról órára és napról napra gondos fegyelem által nevelnünk és képeznünk kell magunkat minden kötelesség teljesítésére. Meg kell ismernünk Istent és Jézus Krisztust, akit ő elküldött. Minden próbatételben kiváltságunk, hogy ahhoz folyamodjunk, aki ezt mondta: »Ragadja meg erősségemet, hogy békét kössön velem; és békét köt majd velem.« Az Úr azt mondja, hogy készségesebb nekünk adni a Szentlelket, mint a szülők kenyeret adni gyermekeiknek. Legyen tehát kegyelmének olaja edényeinkben lámpásainkkal együtt, hogy ne találassunk azok között, akiket balga szüzekként ábrázol az Írás, akik nem voltak felkészülve arra, hogy kimenjenek a vőlegény elé.” Review and Herald, 1895. szeptember 17.

A száznegyvennégyezer zászlója, akiket Ábrahám körülmetélése és a bárkán levő nyolc lélek jelképezett, a példázat bölcs szüzei, akik a hamarosan bekövetkező válságban tökéletesen visszatükrözik Krisztus jellemét. Teljességgel helyénvaló, hogy White testvérnő Ézsaiást idézve zárta le a szakaszt, mert ez az igehely közvetlenül a száznegyvennégyezer elpecsételéseinek idejére utal.

Ama napon így énekeljete róla: Vörösbor szőlőskertje! Én, az Úr, őrzöm azt; minden pillanatban öntözöm; hogy senki meg ne sértse, éjjel és nappal őrzöm. Harag nincs bennem; ki állítana elém csatában tövist és bogáncsot? Átgázolnék rajtuk, együttesen megégetném őket. Vagy ragadja meg erősségemet, hogy békét kössön velem; és békét fog kötni velem. Gyökeret eresztenek majd Jákóbból valók; Izráel virágozni és rügyezni fog, és gyümölcscsel tölti be a föld színét. Vajon úgy verte-e őt, amint verte azokat, akik őt verték? Vagy úgy öletett-e meg, amint megölettek azok, akiket ő ölt meg? Mértékkal pereltél vele, amikor elbocsátottad; visszatartotta kemény szelét a keleti szél napján. Ezért tehát Jákób hamissága így lesz

eltörölve; és ez lesz bűnének eltávolítása minden gyümölcse: amikor az oltár minden követ olyanná teszi, mint az összezúzott mészköveket, a berki bálványok és a naposzlopok nem maradnak fenn. Mert az erős város pusztává lesz, a lakóhely elhagyatottá, és olyan marad, mint a puszta; ott legel majd a borjú, ott heverészik, és lerágja annak ágait. Amikor ágai elszáradnak, letöretnek; asszonyok jönnek, és tűzre vetik azokat; mert ez értelmetlen nép; ezért alkotója nem könyörül rajta, és formálója nem mutat iránta kegyelmet. Ézsaiás 27:2–11.

A „keleti szél napja”, amikor Jákób bűne eltöröltetik, és az „értelem nélküli nép” másik osztálya összegyűjtetik és megégettetik, az a száznegyvennégyezer elpecsételésének ideje. Abban az időszakban az, aki békességet kíván kötni Krisztussal, megteheti azt, de a végső események gyors egymásutánban következnek.

A papoknak harmincéves korukban kellett megkezdeniük szolgálatukat, és a száznegyvennégyezer Péter királyi papsága, akik az utolsó napokban megújítják a szövetséget Istennel.

Ti magatok is, mint élő kövek, lelki házzá épültök, szent papsággá, hogy lelki áldozatokkal áldozzatok, amelyek Jézus Krisztus által kedvesek Istennek. 1 Péter 1:5.

A papokat felkészítették arra, hogy egy nyolcnapos felkenési szolgálatban szolgáljanak; így a nyolcas szám a felkent papság jelképe, amely a bárkában van.

Áron vesszeje

A száznegyvennégyezer felkent papságát a szövetségládájában Áron kivirágzott vesszeje jelképezi. Amikor Áron vesszeje kivirágzott, különbséget tett Áron és Izráel törzseinek többi vesszeje között, amelyek nem virágoztak ki. Az Írásokban az eső az, ami a növények kihajtását előidézi.

Valamennyi próféta az utolsó napokról szól, így Áron papságának vesszeje a száznegyvennégyezer felkenetését jelképezi egy olyan helyzetben, amely összhangban áll Illéssel a Kármel hegyén és a milleritákkal 1844-ben. Arra a pontra mutat rá, amikor világos különbség mutatkozik a késői eső igaz és hamis üzenetei között. Ezt a különbségtételt Jóel végzi el, amikor azonosítja az „újbor” egyik csoporttól való elvételét. Az a csoport, amelynek szájától elvételik az újbor, Ésaías Efraim részei. Ők azok is, akik pünkösdkor a tanítványokat részegséggel vádolták, és ők az 1888-as lázadók is, akik atyáikat követték, akik az 1863-as lázadók voltak. Mindezek a prófétai vonalak egybeesnek azzal a vonallal, amelyet White testvérnő úgy azonosít, mint amely akkor következik be, amikor a világ felismeri, hogy az adventizmus mintegy százhuszonöt éve tudott a nashville-i tűzgolyókról, és semmit sem mondott.

8, Nyolcvan és 81

A harmincas és a nyolcas szám a száznegyvennégyezer papságának jelképe, akik az utolsó napok zászlója, amely az istenség és az emberi természet egyesülését ábrázolja. A nyolcas szám a nyolcvanas szám tizede, amely a nyolcvan vitéz pap száma, akik a főpappal együtt ellenálltak Uzziás királynak, amikor az megkísérelte, hogy tömjént áldozzon a szent helyen. A nyolcvanegy az istenség és az emberi természet egyesülését jelképezi a diadalmas egyház papságának

összefüggésében. Uzziás lázadásának története ezt a nyolcvanegyes papságot éppen abban a válságban kapcsolja össze, amely egybeesik Ptolemaiosz lázadásával közvetlenül a raffiai csata után. Valamennyi próféta az utolsó napokat azonosítja, így az istenség és az emberi természet egyesülésének papsága, amely a diadalmas egyház papsága, és amely nyolcvan emberi papból és egy isteni Főpapból áll, abban a történelemben van azonosítva, amely 2014-ben kezdődött, amikor az ukrajnai háború kezdetét vette.

A Genézis tizenkét fejezetből álló vonalának középső fejezete a tizenhetedik fejezet. A tizenkét fejezetből álló vonal középső verse a huszonkettedik vers. A huszonkettedik vers egyértelműen lezárja az Isten és Ábrahám közötti beszélgetést, amely az első versben kezdődött, ezáltal a huszonkettedik verset egy olyan prófétai vonal végpontjaként azonosítva, amely a héber ábécé huszonkét betűjének pecsétjét viseli. A huszonkét versből álló vonal középső verse a tizenegyedik vers, amely viszont annak a három versnek a közepe, amelyek a száznegyvennégyezer zászlaját azonosítják. A tizenegyedik vers ezért három elkülönülő vers közepe, és a tizenegyedik vers nemcsak a huszonkét versnek, hanem annak a három versnek is az elsődleges igazságát közvetíti, amelyek között áll, ezáltal a tizenegyedik és a huszonkettedik verset az elsődleges gondolat kezdeteként és befejezéseként azonosítva. Így a tizenhetedik fejezet tizenegyedik versétől a huszonkettedik versig terjedő szakasz a tizenegyedik fejezettől a huszonkettedik fejezetig terjedő fejezetsor elsődleges témája.

Máté könyvében a tizenegyedik fejezettől a huszonkettedikig terjedő szakasz középpontja a tizenhatodik fejezet.

Akkor megparancsolta tanítványainak, hogy senkinek se mondják el, hogy ő Jézus, a Krisztus. Máté 16:20.

A Genézis középpontjához hasonlóan a huszadik vers egy meghatározott beszélgetés végét jelöli, amely a tizenharmadik versben kezdődött, amikor Krisztus és a tanítványok Cézarea Filippibe érkeztek.

Amikor Jézus Cézarea Filippi vidékére érkezett, megkérdezte tanítványait, mondván: Kinek mondanak engem az emberek, az Emberfiát? Ők pedig ezt mondták: Némelyek Keresztelő Jánosnak; mások Illésnek; ismét mások Jeremiásnak vagy a próféták egyikének. Ő így szólt hozzájuk: Ti pedig kinek mondotok engem? Simon Péter felelvén, ezt mondta: Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia. Jézus pedig felelvén, ezt mondta neki: Boldog vagy, Simon, Jónás fia, mert nem test és vér jelentette ezt ki neked, hanem az én mennyei Atyám. Én pedig azt mondom neked, hogy te Péter vagy, és ezen a kősziklán építem fel egyházamat, és a pokol kapui sem vesznek erőt rajta. És neked adom a mennyek országa kulcsait; és amit megkötasz a földön, a mennyekben is kötve lesz; és amit feloldasz a földön, a mennyekben is oldva lesz. Ekkor meghagyta tanítványainak, hogy senkinek se mondják el, hogy ő Jézus, a Krisztus. Máté 16:13–20.

Raphia és Panium

Máté közepső szakasza nemcsak egy különálló beszélgetést és témát képvisel, hanem miként a Genezis bizonygatótelének szövetségi szimbolikája összhangban áll a ráfiai csatával, úgy Máté beszélgetése Cézarea Filippiben zajlik, amely Pánium. Dániel tizenegyedik fejezetének tizenötödik versében említett Pánium Máté tizenkét fejezetből álló vonalának középpontja, és Dániel tizenegyedik fejezetének tizenegyedik versében említett Ráfia a Genezis tizenkét fejezetből álló vonalának középpontja.

A Kr. e. 457-ben kezdődött 250 év Kr. e. 207-ben zárult le, a tizenegyedik versben említett Raphia és a tizenötödik versben említett Pánium közötti felezőpontban, ahol Ábrahám körülmetélkedésének jele és Péter Messiásról tett vallástétele összetalálkozik. Máté könyvének vonalában Péter Krisztusnak, az Isten Fiának a keresztségekor való felismeréséről tesz bizonyosságot.

Simon jelentése: „aki hall”, a Barjona pedig azt jelenti: „a galamb fia”. Simon olyan volt, aki meghallotta Krisztus keresztségének üzenetét, amikor a Szentlélek galamb formájában leszállt. Krisztus keresztsége előképe volt 1840. augusztus 11-ének, amikor a Jelenések tizedik fejezetének hatalmas angyala leszállt. Ugyanez az angyal szeptember 11-én is leszállt. Péter azokat képviseli, akik szeptember 11-ét a száznegyvennégyezer nemzedékének próbaüzeneteként ismerik fel.

Péter azokat képviseli, akik a sorról sorra módszertanát alkalmazzák. Ő a galamb „fia”, ezért fiúként jelképesen az utolsó nemzedéket ábrázolja. Péter az utolsó nemzedék jelképe, és nevének jelképes számozása által a száznegyvennégyezeret képviseli. Péter azt a végső nemzedéket jelképezi, amely meghallja a felhatalmazás üzenetét, amikor Krisztus megjelenik a prófétai vonalon. Péter felismerte a Krisztus keresztségéhez kapcsolódó üzenetet, és így Péter azonosítani tudta Jézust mint a Felkentet, ami héberül Messiás, görögül pedig Krisztus. Péter azokat képviseli, akik megértik, hogy a Jelenések könyve tizenharmadik fejezetének angyala, aki 9/11-kor szállt alá, 1840. augusztus 11-én is alászállt. Péter azokat képviseli, akik 9/11-et olyan útjelzőként értik, amelyet csak két vagy három vonal bizonygatótele állapít meg.

Péter hitvallása az, hogy 9/11 a harmadik jaj érkezését jelöli, amely az utolsó nemzedék próbaüzenete. Ez a hitvallás az a pont, ahol a név megváltozik. Ábrahám Ráfianál van, Péter pedig Pániumnál, közvetlenül a kereszt előtt. Pánium és a kereszt között Péter fel fogja keresni a Megdicsőülés hegyét. Pániumnál változik át Simon Péterré, amikor elmondta a maga nemzedéke próbaüzenetére vonatkozó hitvallását. A száznegyvennégyezer számára ez a próbaüzenet a harmadik jaj iszlámja, amely a prófétai történelemben 9/11-kor érkezett el.

Az adventizmus megpróbáltatásának kezdete 9/11-kor kezdődött, és az adventizmus megpróbáltatásának végén a harmadik jaj iszlámról szóló üzenete azonosítja, mikor és hol változik meg Simon neve. Az az üzenet, amelyet Péter a végén megért, s amelyet kezdetben a 9/11 üzenete jelképezett, a nashville-i tűzgolyókról szóló helyreigazított üzenet. Ott érkezik el a trombiták ünnepe a zászló felemeltetésével és az engesztelés napjának bezárt ajtajával egyidejűleg.

Ezeket a dolgokat a következő cikkben folytatjuk.